EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Paisatge | Ignasi Cebrian | Actualitzat el 11/05/2018 a les 13:03

El fotògraf/a de natura

NATURA URBANA.Â El fotÃ²graf/a fotografia la natura mogut per la motivaciÃ³ o curiositat i fixa l'atenciÃ³ sobre un motiu creador d'emocions. Emocions relacionades amb l'estÃ¨tica o amb la ciÃ¨ncia o una barreja de totes dues.Â

Branques i neu

Les fotos les fan perquè els agrada aprehendre o capturar la natura per raons estètiques o científiques. El fotògraf/a de natura busca i recrea la natura, la reconstrueix. Guanyar premis, publicar en revistes, fer exposicions... també són motivacions per al fotògraf/a de natura. Segurament el que vol és mostrar i compartir la seva recreació.

I una vegada s'ha arribat a aquest punt, això és el final de tot el procés creatiu? No, és precisament l'inici de tot. Es tracta de portar l'emoció extreta de la natura, repetir-la, recrear-la per acabar tornant a la natura mateixa. Qualsevol fotògraf/a creatiu que vulgui anar més enllà de l'estètica ha de fer vibrar la gent perquè torni a la natura. I, si pot ser, que aquest retorn proposi noves observacions, noves fotografies, noves qüestions ètiques de l'ús o abús de la natura. De l'estètica de la natura percebuda i construïda pel fotògraf/a, de la fotografia, a la natura recreada per la gent en observar la fotografia fins al retorn a la natura incitador de qualsevol altra reconstrucció cultural de la natura: dibuixos, estudis, recerques...

Els fotògrafs/es de natura han de fer projectes crítics amb la informació visual. Per examinar com els humans tractem i reflectim aquesta natura. Les fotografies han de servir per cercar novetats, per tornar a acostar-se a la natura, observar-la o fins i tots ser-ne crític. És anar més enllà de la imatge. A partir de la natura, crear una cultura audiovisual que ens comprometi èticament amb aquesta.

L'ecòleg Ramon Margalef deia que els documentals de natura -concepte també vàlid, no obstant, per a qualsevol recreació cultural d'aquesta-, «no són prou efectius. És com mirar un pastís en un aparador o menjar-se'l. Hi ha poc contacte amb la naturalesa i la gent s'estima més estar asseguda mirant la televisió que passejar-se per la muntanya o trobar un escarabat. Cal tenir en compte que estar assegut mirant una cosa és molt diferent, a causa de la mateixa activació del sistema nerviós, que anar darrere la cosa». Estem massa asseguts, mirant massa pantalles i ens oblidem de la realitat que ens envolta. Cal anar de l'estètica a l'ètica, de la cultura de la natura a la natura.